

Tùy Bút Noel

Hôm nay không mưa gió, tin thời tiết sai rồi...Sắp lễ Mừng Chúa Trời, gió mưa sẽ buồn lắm...

Nhiều người còn ngủ nán. Buổi sáng thật dễ thương. Nhà Thờ vừa rung chuông. Lòng đường sương quấn quýt...

Nắng đã thấy, một ít; một ít, nhiều, nhiều thêm. Và sương cứ bốc lên theo xe bus mà chạy...

Cô làm nail đứng đấy, lên xe, xe mờ xa. Những cánh cửa sổ nhà người ta bắt đầu mở...

Nắng lên, ngày rục rỡ...hoa nở bắt đầu nhiều. Học trò tay ấp iu ôm cái cặp bút lạnh...

Đồng hồ chưa số chín thì chẳng ai vội vàng! Ngày đầu tuần mênh mang bầu trời xanh trong vắt!

Tôi chứa gì trong mắt? Bầu trời xanh mênh mang...

*

Thơ tôi không lang thang, sáng nay em chắc thích? Sáng nay anh không nghịch bàn chân em nha em!

Anh...có bắt đầu quên chọc cho em giận lấy? Em có bắt đầu thấy...mình yêu nhau như không?

Thế Viên, một thi nhân, có mấy câu ngồ ngộ: "Sáng nay trên bờ sông / thấy em ngồi bên cửa / tôi nhìn xa chợt nhớ / trăng mùa Thu năm nao...soi bóng người song cửa, lòng bỗng dưng ghen ngào! Vì sao tôi thương nhớ? Bởi vì quá nhớ thương!".

Em ơi em Quê Hương...Con đường Trần Nảo nắng...Những chiếc xe chạy chậm, nhích nhau từng bánh xe...

Đây với đó, không dè muôn dặm trời xa cách!

Trần Văn Lệ